

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין לח.

- בשנת שמיים לך קדוש המלך בחדש חששו ביום אחר לחדש יהיה דבר יי אחר חגי הביא אל ודבבל בן שאולתיאל פתח יהודה ואל יהושע בן יהורזק הבחן הגדול לאמר: חגי א א
- והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמקדש ולשבו ירדשקם: ישעיהו ח יד
- וירשק יי על הרעה ויביא עלינו פי צדיק יי אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמינו בקלו: דיאל ט יד
- ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחשד והמסגר אלף הכל גבורים עשי מקדמה ויביאם מלך בבל גולה בקלו: מלכים ב כד טו
- כי תוליד גנים ובני בנים ונשבעת בארץ ביום השבתה ועשיתם פסל תמותה כל ועשיתם הרע בעיני יי אלהיך להקעו: דברים ד כה
- התהפך בחומר חותם ויתקבצו כמו לביש: איוב לח יד
- ויפגע מרשעים אורם וירוע רמה תשבר: איוב לח טו
- הקבמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: משלי ט א
- טובה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: משלי ט ב
- שלחה נערויה: תקרא על גפי מרמי קרתי: משלי ג ג
- וישבע לפתח ביתה על פסא מרמי קרתי: משלי ט יד
- מפי יסור הנה חסר לב אקרה לו: משלי ט ד
- נאף אשה חסר לב משפחת נפשו הוא יעשנה: משלי ו ב
- למך ראוי עיניך ועל ספרך כלם יתבו ימים יצרו ולו אהרן בהם: תהלים קלט טו
- כי יעני משטות וישמו וראו את האבן הבודל ביד ודבבל שבעה אלה עיני יי רמה משטות בכל רמה משטות בכל הקרין: זכריה ד י

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנורע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בני קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפותחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים⁵ ולנושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מטבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה¹⁰ שלחה נערויה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערויה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא¹² מפי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב¹⁵ כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ גופו

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנורע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בני קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפותחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים⁵ ולנושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מטבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה¹⁰ שלחה נערויה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערויה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא¹² מפי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב¹⁵ כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ גופו

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנורע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בני קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפותחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים⁵ ולנושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מטבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה¹⁰ שלחה נערויה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערויה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא¹² מפי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב¹⁵ כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ גופו

והיא נעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו אל זרובבל שנורע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בני קוצים אתם ירע בעיניך ויין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנס יין יצא סוד א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום צדיק ה' וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה וחרש והמסגר אלף חרש כיון שפותחין הכל נעשו חרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים⁵ ולנושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ורתתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן אדם יחיד נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרוין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עכשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגולנין ומפני החמסנין ומה עכשיו שנברא יחיד גולנין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו כו': תנו רבנן להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגולנין והחמסנין ת"ר אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשך ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה מטבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה¹⁰ שלחה נערויה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מודתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערויה תקרא זה אדם והוה על גפי מרומי קרת רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא¹² מפי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב ונאף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצרך עפרו שנאמר גלמיו ראו עיניך וכתוב¹⁵ כי ה' עיניו משוטמות בכל הארץ גופו

גלוין הש"ס
נב' ובתב' ב' ה' עיניו משוטמות עיני ה' המה משוטמים כל':

מוסף רשי'
יין ניתן בשבעים אותיות קן חשבוים גימטריא (שורבו סה). גלות צדקיהו. מנחת ירושלים שגל כולס (גישו סה). גלות יכניה. הוא יחייקן קמה גלות צדקיהו אמת עשרה שנה, חו היא דקה שמיאר והמריב בינו כדי להגות דורו של דקה לנגל ענד שחמי גלת יכניה קיימן. שלמדו תורה לאלו הגולים אחריהם. לפי שרוב חמני המורה גלו עם יכניה, דכתיב בהו המסגר והמסגר אלף כיון שסוגרין בהלכה. הלכה היה שם סגורים בה. שאים יועים להשיב לשאלותיהם, שוב אין לה פותחין אחריהם (סח). עולא אמר. היינו דקה, שמיאר להניח הרעה לסוף ח' מאות וחמשים, דהיינו שנים קודם ונושנתם, היינו גימטריא ח' מאות וחמשים, ואם שני ער ונושנתם היה המקיים כתיב כי אבד תאבדון (סח). גפי משמע כולו כנפיו, מושב שאינו קבוע, וכתיב. מקום כבוד קבוע, כמו (בראשית מא) קן הכסא אגל ממך, ל"א בתחלה על גפי, יחיד בלל תלמודים כמו (שמות כה) אם בגופו יבא עיניו (טו).

ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב בבלות יכניה וחרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נעשו הכל חרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שתי שנים ולנושנתם ש"מ מהרה דהקב"ה תתיב שנה היו וזו השמונה עוד בסוף גיטין: לפיכך נברא אדם יחיד ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת"ר לא נברא אדם יחיד שלא יהיו המינים אומרים רשויות הרבה כו'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תזוח דעתו עליו יאמר לו יתוש קדמך כו':